

til Ministeren med deres Ønsker og forhandle med ham, bliver fortsat baade i dette Ministerium og i Marineministeriet. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i disse Arbejdsforhold, men blot gøre opmærksom paa denne Omstændighed.

Under § 26 V. har et Mindretal foreslaaet at stryge alle de foreslaaede Bevilinger. Det er jo ogsaa i Overensstemmelse med vedkommende Mindretals Stilling i tidligere Aar, og jeg skal derfor heller ikke udtale mig derom.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

K. M. Klausen: Der er fra Finansudvalgets Side blevet afsendt en Skrivelse til Ministeriet vedrørende nogle Lejefgifter under de militære Ministerier. Ministeriets Svarkrivelse findes ikke henført til § 22, men til § 8: Adskillige Indtægter. Sagen er den, at en Del Havelejere ude paa Vesterbro dyrke et Areal som Kolonihaver, et Areal, som tilhører Staten. Dette Areal er udlejet til Københavns Haveselskab for en aarlig Leje af 856 Kr. Selskabet lejer det saa ud igen til dem, der dyrke Kolonihaverne. Disse Lejere mene, at de maa betale en alt for stor Opgæld, og det tror jeg ogsaa er Tilfældet, idet det nemlig viser sig, at Selskabet tager igen af Lejerne af Haverne omtrent lige saa mange tusinde Kroner, som det selv giver i Leje i Hundreder til Staten, altsaa en 7—8,000 Kr. maa Havelejerne betale, medens Selskabet kun til Staten betaler 856 Kr. Man vil forstaa, at det københavnske Haveselskab herved har en meget stor Avance, og nu have de, som dyrke Kolonihaverne, derfor ment, om de ikke kunde træde i direkte Forbindelse med Staten, saaledes at de kunde undgaa Haveselskabet som Mellemand. Jeg kan her henvise til lignende Forhold, der finde Sted i Københavns Kommune, idet Københavns Magistrat udlejer betydelige Arealer til Kolonihaver, men disse Arealer udlejes til dem, der dyrke Haverne, uden at der er nogen Mellemand, som tager en saa stor Avance, og de paa Vesterbro have derfor ønsket, at noget lignende kunde ske her. Der har derfor været forhandlet med Ministeren, og saa vidt jeg forstod ham, var han ogsaa villig til at prøve, om en saadan Ordning ikke kunde

komme i Gang. Naturligvis er det ikke Meningen, at Ministeriet skulde træde i Forbindelse med hver enkelt Lejer. Men Havedyrkerne have dannet en Forening, og med denne Forenings Bestyrelse kunde Ministeriet træde i Forbindelse. Det er meget muligt, at Selskabet, som nu har lejet hos Staten, vil gøre gældende, at det har haft betydelige Udgifter, idet det har indhegnet Arealet og indlagt Vand, og det er oplyst for mig, at Selskabet skal have haft Udgifter til et Beløb af henimod 10,000 Kr. til Indhegning, Vandindlæg, Anlæg af Gange osv. Men Havedyrkerne ere sikkert villige til at yde en Erstatning til Selskabet herfor. For øvrigt tror jeg, at Selskabet ikke vil komme til at lide noget Tab, idet det nu i en lang Aarrække har haft en aarlig Avance paa flere Tusinde Kroner. Jeg skal tillade mig at anbefale denne Sag til den højtærede Minister, om det ikke var muligt at faa en Ordning i Stand, saaledes som Havedyrkerne have tænkt sig dette.

Derefter skal jeg gøre nogle Bemærkninger til § 22. Der er i den senere Tid fra mange Sider bleven fremsat en meget stærk Kritik af det Militærvæsen, den Forsvarsordning, vi have. Der er jo dem, der sige derom, at det er uden noget Værd; man ser endogsaa militære sagkyndige rejse omkring og fortælle, at det, vi have, er værre end intet. Hvis det er sandt, er det i høj Grad beklageligt, at vi nu i en saa lang Aarrække have anvendt saa mange Millioner paa et Forsvarsvæsen, som sagkyndige betegne som værre end intet. Vi have derfor ment, at det var fuldstændig forsvarligt at foretage en Række Nedsættelser, saaledes at vi dog kunde spare nogle af disse Udgifter. Vi kunne naturligvis ikke nægte alle de Beløb, som staa paa § 22. Det er umuligt, fordi det meste af dem jo er bundet ifølge bestaaende Love, altsaa ere Udgifter, som maa og skulle afholdes. Men der er dog alligevel mange Steder, hvor vi have en fri Stilling, hvor vi have Lov til uden at krænke nogen som helst bestaaende Lov at foretage Nedsættelser. Det er det, vi fra Socialdemokratiets Side have gjort i Aar ligesom foregaaende Aar, og vi foreslaa i alt Nedsættelser paa Krigsministeriets Budget til et Beløb af 984,600 Kr. Jeg ved jo meget godt, hvilken Skæbne alle disse Forslag faa. Men da det er vor Overbevisning, at vort Militærvæsen vil være lige godt eller lige daarligt, om disse Penge blive bevilgede eller ej, foretrække